

Dvě partitury

Harun Morrison

Tyto dvě partitury mají za cíl fungovat s minimem prostředků a nákladů. V obou případech jde o skupinové cvičení: jedna skupina zahrnuje další lidi a druhá čtveřici stromů. Toto je jeden ze způsobů, jak přemýšlet o tvorbě a rozvíjet ji s ohledem na ekologické vazby.

Podle Nostalgie

Harun Morrison (2024)

Trvání: variabilní

Počet účastníků*ice: minimálně 2

Pomůcky: svíčky a zápalky

Partitura pro větrný den. Ve filmu Nostalgie (1983) režiséra Andreje Tarkovského se v jedné ze závěrečných scén objevuje postava, která má za úkol přejít po dně starobylé vypuštěné nádrže se zapálenou svíčkou jako akt víry. Svíčka opakovaně zhasíná, ale postava se snaží dál.

Podle Nostalgie je participativní akce, která vyzývá samoorganizující se skupinu (tedy nikoli jednotlivce), aby přenesla zapálenou svíčku přes dvůr či náměstí a společně ji svými těly ochránila před větrem. Skupinu mohou tvořit kolemjdoucí nebo účastníci*ice, kteří*ré se mohou, ale nemusí navzájem znát, již existující soubor nebo neprofesionální tanečníci*ice.

Toto společné úsilí o ochranu něčeho křehkého nabízí metaforické gesto, skrze které se můžeme zamyslet nad svým vztahem k ekologickým vazbám.

Reference: <https://www.youtube.com/watch?v=O3Dp6EdFRHo>

Partitura pro lesní mýtinu nebo olivový háj

Harun Morrison (2025)

Trvání: variabilní

Počet účastníků * ic: neomezený

Z místa, na kterém stojíš,
mezi stromy, si představ
sám*sama sebe v pozici
čtyř dalších stromů v různých
vzdálenostech.
Strom po stromu se na sebe dívej
z pohledu
těchto čtyř perspektiv.

....

Harun Morrison je umělec a spisovatel, který v současnosti působí v Londýně a v minulosti byl přidruženým umělcem organizace Greenpeace UK. Jeho tvorba je částečně inspirována čtyřletým obdobím, kdy s přestávkami žil na úzké říční lodi. Také se podílí na spolunavrhování komunitních zahrad s místním obyvatelstvem. Zajímá se o permakulturu, symbiózu a otevřené systémy.